

Una platja de ceràmica

Pep Madrenas exposa la sèrie "Llum d'aigua i fang", al cicle de ceramistes osonencs de l'ACVic

Vic

Jordi Vilarrodà

La imatge, la tenim tots present: les onades que arriben calmades a la platja i dibuixen lleus ondulacions a la sorra, amb el sol mediterrani que ens permet veure aquesta efímera obra d'art de la natura. "Tenia la imatge present, un record des de petit, i encara fa poc la vaig tornar a viure", explica Pep Madrenas. El seu repte era traslladar aquesta sensació tan vívida i alhora tan fugaç a la ceràmica. Aturar el temps. I ho fa fet en la sèrie "Llum d'aigua i fang", que exposa des d'aquest dijous a l'ACVic, Centre d'Arts Contemporànies, en el cicle que aquest dedica als ceramistes osonencs.

Madrenas reconeix que els encàrrecs són, sovint, el motor de la seva obra. Fa un temps, va rebre la proposta d'un particular per fer un mur ceràmic gran –de 30m²– en una finca particular del seu poble, Folgueroles. I va ser aquí on va decidir que hi crearia el seu mar, evocant la natura que li havia servit d'inspiració. "El meu punt de partida és l'actitud contemplativa, sorprendre'm del que estic veient en crear una poètica", diu Madrenas. Deixar-se imbuir, fer-s'ho seu i, després, projectar-ho en les peces. Aquí es tractava de crear la sensació de netedat i transparència de l'aigua, i de la llum que es reflecteix en la sorra ondulada. Per fer-ho ha

Pep Madrenas, davant d'algunes de les peces de la sèrie "Llum d'aigua i fang" que exposa a l'ACVic

Adrià Costa i Toni Coromina, junts en imatge i text

Vic Paral·lelament, continua a l'ACVic el cicle dedicat al fotoperiodisme. En aquest cas, amb la cinquena exposició en què es combina una fotografia amb un text inspirat en la mateixa. La imatge és d'Adrià Costa (Vic, 1978), que treballa per a *Nació Digital*, i la va capturar en el *ZombieWalk* que es fa cada any durant el Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Sitges. La impactant fotografia de Costa ha inspirat el text que l'acompanya, en

què el periodista i escriptor Toni Coromina fa una reflexió sobre el bé i el mal i la

naturalesa humana. Totes les exposicions estan obertes fins al 30 de desembre.

utilitzat ceràmica refractària d'alta temperatura, cuita al seu taller a 1.270°. Un gres *xamotat* que treu petites taques de ferro al coure's. Sobre d'aquest, una *pell* d'argiles amb la qual modela les ondulacions a mà. I unes línies d'esmalts que són les que li acaben de donar el toc de brillantor que en la natura aporten els rajos del sol. L'efecte és sorprenentment evocador de la imatge original que l'inspira. Madrenas utilitza el seu vast coneixement de les tècniques –de l'ofici– "per endinsar-me en el camp artístic".

El material que exposa a l'ACVic és l'estudi del que

"El meu punt de partida és sorprendre'm d'allò que veig"

serà el treball gran, l'encàrrec que ha rebut. Cinc peces com les que formaran el gran mural, però també totes les proves de taller que l'han conduït fins aquí, perfectament registrades per si un dia poden servir per a una altra obra. "Cada projecte és un repte que em fa créixer", diu Madrenas. I a la vegada, és una font de recursos que enriqueix el taller, en el qual ara té la continuïtat del seu fill Jan.

El cicle de ceramistes osonencs a l'ACVic, que vol posar de relleu la creativitat artística dels tallers que hi ha a la comarca, va començar amb Carme Collell i va continuar amb Rosa Garcia i Sama Genís. A l'espai més gran s'hi pot veure encara l'exposició "Espai llibres", amb obres de Frederic Amat.

La dansa, en lluita

Professionals osonenques participen en una concentració de protesta a Barcelona

Vic/Barcelona

J.V.

Se senten els darrers dins de les arts escèniques, i més en la situació actual. El món de la dansa va sortir dilluns a fer visible la seva precarietat i demanar que se'ls consideri part de l'educació en una concentració a la plaça de Sant Jaume de Barcelona. Davant de la Generalitat, assegudes, hi havia professionals osonenques que comparteixen aquesta reivindicació, com és el cas de Mariona Casany, de l'estudi Tempo Ballet de Vic. La iniciativa es duia a terme sota el lema "Dansa = Educació".

Amb el nou curs, les escoles de dansa van poder obrir "amb un 50% d'aforament i ballant amb mascaretes", diu Casany. No hi va haver contagis de Covid-19, i estadísticament s'ha demostrat que el risc és molt baix, però ara s'han vist afectades pel nou tancament dels seus centres i per l'anul·lació d'activitats extraescolars, entre les quals també s'inclou la dansa. Tornen a estar com a finals del curs passat, fent classes telemàtiques. És a dir, ballant des de casa. "És molt difícil fer-ho així", diu Casany. La professora no pot corregir postures, els alumnes no tenen a vegades

Mariona Casany, en primer terme, en la protesta de la plaça de Sant Jaume

prou espai per ballar. "També hi ha més perill de lesions, perquè el terra de casa no és l'adequat", diu. I si per a

la majoria és frustrant, ho és més per als nois i noies que volen accedir a estudis superiors, que es preparaven

"fent quinze o vint hores a la setmana". En les classes en línia, s'intenta "treballar la part física, perquè no perdin la forma", però poca cosa més es pot fer. Mariona Casany, que a més de ballarina és psicòloga, té en compte també "l'estat emocional" de tots els implicats. I encara hi ha el problema econòmic, en un sector que està format en el millor dels casos per autònoms o microempreses.

Les escoles demanen poder tornar a obrir, seguint els mateixos protocols que ja tenien establerts. "I també que es posi la dansa al lloc que li correspon", amb pandèmia o sense. "Tenim la sensació que no estem englobats ni en un lloc ni en un altre", diu Casany. Es reivindiquen com a part de la cultura i, en l'acte que van organitzar dilluns, també de l'educació. La dansa es vol tornar a posar en moviment.